

Sygn. akt I C 740/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Zamojski

Protokolant: Anna Klois

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2016 roku w Gliwicach

na rozprawie sprawy z powództwa **Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **R. J.**

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 4.817zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 4.800 zł (cztery tysiące osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Łukasz Zamojski

Sygn. akt I C 740/16

UZASADNIENIE

W dniu 18 lutego 2016 roku powódka Bank (...) Spółka Akcyjna w W., zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w L. pozew o zapłatę, domagając się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego R. J. kwoty 15.085,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 14.048,76 zł za okres od dnia 11 lutego 2016 roku do dnia zapłaty. Powódka wniosła także o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powódka wyjaśniła, że przysługuje jej wobec pozwanego wymagalna wierzytelność wynikająca z okoliczności niespłacenia przez pozwanego kredytu gotówkowego udzielonego mu do kwoty 15.085,88 zł na mocy umowy z dnia 25 lipca 2014 roku. Wysokość należności dochodzonej przez powódkę udokumentowana została wyciągiem z jej ksiąg bankowych, z których wynika, że na wierzytelność powódki składają się niespłacony kapitał w kwocie 14.048,76 zł, odsetki umowne w kwocie 797,19 zł, odsetki ustawowe w kwocie 154,93 zł oraz naliczone koszty w kwocie 85 zł. Mimo wezwania pozwanego do dobrowolnej zapłaty kwoty dochodzonej pozewem, pozwany w wyznaczonym terminie należności tej nie uregulował.

Postanowieniem z dnia 14 marca 2016 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w L., wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

W piśmie procesowym z dnia 8 czerwca 2016 roku powódka złożyła oświadczenie o cofnięciu pozwu co do kwoty 3.000,00 zł, a to w związku z dokonаныmi przez pozwanego, po dacie wniesienia pozwu w niniejszej

sprawie, wpłatami. Tym samym zmodyfikowała swoje żądanie domagając się zasądzenia kwoty 11.048,76 zł tytułem niespłaconego kapitału wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi:

- 1) od kwoty 14.048,76 zł za okres od dnia 11 lutego 2016 roku do dnia 17 lutego 2016 roku;
- 2) od kwoty 13.048,76 zł za okres od dnia 18 lutego 2016 roku do dnia 16 marca 2016 roku;
- 3) od kwoty 12.048,76 zł za okres od dnia 17 marca 2016 roku do dnia 29 kwietnia 2016 roku;
- 4) od kwoty 11.048,76 zł za okres od dnia 30 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew z dnia 7 listopada 2016 roku pozwany R. J., zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, iż z powódką łączyła go umowa, na mocy której udzielono mu kredytu w kwocie 15.000 zł, który to spłacał do momentu utraty płynności finansowej. Po czasowych problemach pozwany nadpłacił jednak wymagalne raty i obecnie nie posiada wobec pozwanej zadłużenia, a wręcz nadpłaca kapitał, by sytuacja związana z utratą płynności spłaty nie powtórzyła się. Pozwany wskazał, iż na dzień wystąpienia w niniejszej sprawie z pozwem zaspokoił on powódkę na kwotę 3.780,18 zł, co stanowi równowartość 10 rat, natomiast na poczet 11. raty uiścił kwotę 88,78 zł. W kolejnych miesiącach pozwany regulował kwoty stanowiące równowartość 3 rat i aktualnie nie pozostaje już w zwłoce z ich zapłatą. Na dzień 31 października 2016 roku suma rat wymagalnych wynosiła 9.597,64 zł, a pozwany pokrył ją do kwoty 10.380,19 zł, pokrywając także koszty opłat dodatkowych w łącznej kwocie 225 zł, co czyni żądanie zapłaty kwoty 85 zł niezasadnym tym bardziej, że z treści pozwu nie wynika, z jakiego tytułu koszty te miałyby zostać naliczone. Pozwany podniósł także, że dotychczas nie otrzymał oświadczenia powódki o wypowiedzeniu mu umowy kredytu, co stanowi o niewymagalności roszczenia objętego żądaniem pozwu. Pozwany poddał przy tym w wątpliwość przedstawiony przez powódkę wyciąg z jej ksiąg bankowych argumentując, że ukazane na nim wyliczenia nie odzwierciedlają rzeczywistych kwot jego zadłużenia.

W piśmie procesowym z dnia 1 grudnia 2016 roku powódka złożyła oświadczenie o cofnięciu pozwu co do kwoty 4.600 zł.

Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2016 roku pełnomocnik pozwanego, podtrzymując dotychczas wyrażone stanowisko w sprawie podniósł, że na dzień złożenia pozwu w niniejszej sprawie wymagalnych było 18 rat, co do daje łączną ich wartość 6.644,52 zł, którą pozwany pokrył do kwoty 3.780,18 zł. W konsekwencji, pozwany pozostawał w ewentualnej zwłoce jedynie co do kwoty 2.864,34 zł. Przy tym, na dzień złożenia odpowiedzi na pozew pozwany nie pozostawał już w zwłoce z płatnością żadnych rat. Nadto podtrzymał twierdzenie o dotychczasowym niedoręczeniu mu wypowiedzenia umowy kredytowej, wobec czego dochodzenie przez powódkę zapłaty kwota 14.000 zł tytułem kapitału jest całkowicie bezzasadne. Pełnomocnik zakwestionował także żądanie w przedmiocie kosztów procesu wskazując, że na dzień złożenia pozwu powódka mogła dochodzić jedynie zapłaty kwoty 2.864,34 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 lipca 2014 roku R. J. zawarł z (...) Spółką Akcyjną w W., poprzednikiem prawnym (...) Spółki Akcyjnej w W., umowę kredytu na kwotę 15.450 zł. Spłata kwoty udzielonego kredytu miała nastąpić w 60 ratach kapitałowo – odsetkowych, płatnych do 3. dnia każdego miesiąca, a każda z nich miała opiewać na kwotę 369,14 zł.

/dowody: umowa o kredyt gotówkowy (k. 15 – 19)/

W pierwszym okresie obowiązywania umowy R. J. dokonywał spłaty rat zaciągniętego kredytu, następnie zaprzestając jego regulowania z uwagi na utratę płynności finansowej związanej z utratą pracy. R. J. starał się o restrukturyzację swojego zadłużenia, jednak bank nie wyraził zgody na zawarcie ugody dotyczącej spłaty należności.

/okoliczności bezsporne, a nadto dowód: zeznania pozwanego (k. 63v)/

Po tym kiedy R. J. znalazł nowe zatrudnienie, zaczął dokonywać wpłat na poczet należności wynikających z udzielonego mu kredytu. Wpłaty dokonywał w różnych kwotach.

Z R. J. skontaktował się pracownik kancelarii prawniczej zajmującej się obsługą banku, w rozmowie z którym R. J. ustalił, że o ile będzie on dokonywał regularnych wpłat w kwotach po 1.000 zł, bank nie wystąpi przeciwko niemu z pozwem o zapłatę. Począwszy od dnia 17 lutego 2016 roku R. J. dokonywał miesięcznych wpłat na poczet spłaty zaciągniętego kredytu w kwocie 1.000 zł. Ostatniej wpłaty, na kwotę 600 zł, R. J. dokonał w dniu 17 października 2016 roku.

/dowody: wyciąg rachunku bankowego pozwanego (k. 50 – 56), zeznania pozwanego (k. 63v)/

Pismem z dnia 21 stycznia 2016 roku bank wezwał R. J. do zapłaty kwoty 15.041 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty niespłaconego kapitału w kwocie 14.048,76 zł za okres od dnia 20 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. Bank wyznaczył R. J. termin zapłaty na dzień 28 stycznia 2016 roku.

/dowód: wezwanie do zapłaty (k. 20)/

R. J. nie otrzymał pisma zawierającego oświadczenie banku o wypowiedzeniu zawartej z nim umowy kredytu.

/dowód: zeznania pozwanego (k. 63v)/

W dniu 10 lutego 2016 roku bank wystawił wyciąg z ksiąg bankowych, w którym wskazał, iż zadłużenie R. J. z tytułu zawartej z nim umowy kredytu wynosi 15.085,88 zł, na co składają się kwota 14.048,76 zł tytułem niespłaconego kapitału, kwota 797,19 zł tytułem odsetek umownych, kwota 154,93 zł tytułem odsetek ustawowych oraz kwota 85 zł tytułem kosztów.

/dowód: wyciąg z ksiąg bankowych (k. 14)/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił częściowo jako bezsporny. W pozostałym zakresie Sąd oparł się o wymienione wyżej dowody z dokumentów, których treść ani autentyczność nie budziły wątpliwości zarówno Sądu jak i stron zastępowanych przez profesjonalnych pełnomocników. Swoje ustalenia Sąd oparł także na zeznaniach pozwanego, które ocenił jako wiarygodne i spójne z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu w całości.

Bezsporna była w sprawie okoliczność, że pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym powodowej spółki tj. z (...) Spółką Akcyjną w W. w dniu 25 lipca 2014 roku umowę kredytu nr (...) - (...) opiewającego na kwotę 15.450 zł. Spłata kwoty udzielonego kredytu miała nastąpić w 60 ratach kapitałowo – odsetkowych, płatnych do 3-go dnia każdego miesiąca począwszy od dnia 3 września 2014 r., a każda z rat miała opiewać na kwotę 369,14 zł.

W rozpoznawanej sprawie do w/w umowy znajdują zatem zastosowanie przepisy art. 69 i dalej ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 128).

Kwestią sporną jest wymagalność dochodzonego w niniejszej sprawie świadczenia pozwanego. Pozwany zaprzeczył temu, że bank wypowiedział mu w/w umowę kredytu przy czym wykazał, że na dzień zamknięcia rozprawy z nadwyżką spłacił kwotę wszystkich wymagalnych dotąd rat kredytu. W tej sytuacji to na stronie powodowej w myśl art. 6 k.c. ciążył dowód wykazania, że doszło do skutecznego wypowiedzenia w/w umowy a co za tym idzie do wymagalności całego pozostałego do spłaty świadczenia wynikającego z umowy kredytu. Strona powodowa nie sprostowała ciężarowi

udowodnienia okoliczności prawidłowego wypowiedzenia umowy kredytu i wymagalności pozostałego do spłaty zobowiązania przez pozwanego.

Istotą umowy kredytu jest rozłożenie w czasie zobowiązania finansowego kredytobiorcy, za co ten ostatni uiszcza kredytodawcy nie tylko otrzymany w gotówce kapitał, ale również odsetki oraz inne opłaty i koszty związane z udzieleniem kredytu.

W rozpoznawanej sprawie nie zostało przez stronę powodową wykazane skuteczne wypowiedzenie umowy kredytu i postawienie w stan wymagalności wszystkich rat, których termin zapłaty zgodnie z pierwotnym harmonogramem spłat jeszcze nie nastąpił. Za dowód na wymagalność całej kwoty nie może być uznany wyciąg z ksiąg bankowych dołączony do pozwu, bowiem stanowi on tylko dokument prywatny a okoliczność wymagalności dochodzonego w sprawie roszczenia została zaprzeczona przez pozwanego w złożonym przed Sądem zeznaniu. Pełnomocnik powódki nie przedłożył do sprawy dowodu prawidłowego złożenia pozwanemu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu.

W tym stanie rzeczy powództwo jako przedwczesne podlegało w całości oddaleniu o czym Sąd orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. obciążając nimi w całości powodową spółkę jako stronę przegrywającą sprawę. Na koszty poniesione przez pozwanego w niniejszej sprawie składały się: opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 4800 zł, ustalone w oparciu o treść § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U., poz. 1800), według stawek obowiązujących w dacie złożenia pozwu w rozpoznawanej sprawie tj. w dniu 18 lutego 2016 r.

SSR Łukasz Zamojski